

(Literair) verslag van onze dagtocht naar het Land van Strijen

Op dinsdag 9 september bezochten we met een volle bus het dorp Strijen en het 'Land van Strijen' in de Hoeksche Waard, vlak boven de Moerdijk. Het is een prachtige en gezellige dagtocht geworden, culinair uitstekend verzorgd, waarbij het mooie en historisch interessante landschap door de deskundige gids enthousiast werd toegelicht. Ook werd een bezoek gebracht aan de Sint Lambertuskerk met echt prachtig gebrandschilderde ramen en aan het smederij-museum, waar een levendige demonstratie werd gegeven van het 'smeden terwijl het ijzer heet is'. In de authentiek ingerichte woning was goed te zien hoe er vroeger geleefd en gewerkt werd.

Dit maal was deelnemster Janny van den Wijngaard zo aardig (waarvoor dank!) om een verslag van die dag te maken, en wel in een vorm die doet vermoeden dat zij wel eens een achter- achter- enz.-kleindochter van Joost van den Vondel kan zijn:

**Laat mij u verblijven,
met een verhaal over Strijen.**

Strijen, een dorp in het lage westen, geologisch gezien nog piepjong.

Niemand kon vermoeden dat hier in de bronstijd het dorpsleven begon.

Later bouwden de Kaninefaten hier hun domeinen, Om vervolgens te worden verdreven door de Romeinen.

In het jaar 400 kwamen de Franken binnen, En tot slot werd Strijen beheerst door een hele stoet aan graven en gravinnen.

In 1316 werd Strijen opgenomen in de Zuid-Hollandse Waard en beleefde Strijen een ongekende welvaart.

Na enorme branden en de Sint Elisabethsvloed te hebben doorstaan, bleef Strijen, nu als eiland, in de Hoeksche Waard bestaan.

Nu hebben ze alles meegemaakt, zou je denken, maar de oorlog begon en Strijen kreeg te maken met binnenrijdende tanken.

Een alles verwoestende bombardement. Maakte aan Strijen bijna een end.

De schade was groot, zij moesten weer opbouwen, huizen en dijken.

Wat zij niet konden vermoeden was, dat Strijen door een nieuwe zondvloed definitief zou bezwijken.

Het Strijen van weleer blijft altijd in gedachten.

De herinnering ligt in zijn natuurschoon, monumenten en kleurenprachten.

Stil en aangedaan,
zijn we terug de bus ingegaan.

Vol eerbied voor Strijen en zijn laatste resten.
Op weg terug naar het jachtige westen.

Terugkomen? Ja graag... Samen met Joanne¹⁾ de reis weer maken.
Zij wil per se weten hoe Strijense Panda-broodjes smaken!

Janny van den Wijngaard

¹⁾ Zij had bij de bakker een Panda-broodje gekocht, maar kon het ineens nergens meer vinden.